

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060205

DOM
2016-09-23
Stockholm

Mål nr
F 10213-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2015-10-29 i mål nr F 590-15, se bilaga A

KLAGANDE

Nakatomi AB

Ombud: M M

MOTPART

Länsstyrelsen i Stockholms län

SAKEN

Fastighetsreglering berörande X och Y i Sigtuna kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen fastställer mark- och miljödomstolens dom.
 2. Nakatomi AB får själv bära sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.
-

Dok.Id 1295601

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Nakatomi AB (Nakatomi) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja mark- och miljödomstolens dom och fastställa Lantmäteriets beslut samt tillerkänna bolaget ersättning för dess rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen. Nakatomi har vidare yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

Länsstyrelsen i Stockholms län (länsstyrelsen) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom och bestritt Nakatomis yrkande om ersättning för dess rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Nakatomi har till stöd för sin talan åberopat vad som tidigare anförts i målet samt tillagt i huvudsak följande.

Mark- och miljödomstolen har felaktigt dragit slutsatsen att syftet med strandskyddsbestämmelserna motverkas genom att strandskyddad, allemansrättsligt, tillgänglig mark sammanförs med en bostadsfastighet. Allemansrätten kan inte påverkas i någon som helst riktning enbart på den grunden att två registerfastigheter sammanförs till en fastighet. Det sker inte någon förändring av markanvändningen till följd av fastighetsregleringen, som enbart består i att en gränslinje tas bort på kartan. Ärendet handlar inte om någon tillkommande bebyggelse och inte heller om någon utvidgad hemfridszon. Mark- och miljödomstolen har slentrianmässigt lutat sig mot det traditionella betraktelsesättet i strandskyddsärenden som rör bebyggelse. Mark- och miljödomstolen har gjort en felaktig och alltför summarisk bedömning av den principiellt intressanta frågan om tillämpningen i detta fall av den reform som gjordes i 3 kap. 1 § fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL, med stöd av prop. 1989/90:151. Det aktuella ärendet är ett sådant fall där förarbetena till lagändringen ger utrymme för ett bifall. Fastighetsbildningen strider alltså inte mot något motstående intresse varken i form av strandskydd eller något annat. Tvärtom kan det hävdas att ”intressanta natur-

och kulturmiljöer” skulle främjas om det aktuella området även i framtiden får hävdas för djurhållning i viss begränsad omfattning.

Det finns ingen risk för att delar av X successivt kommer att tas i anspråk och privatiseras som tomt eftersom varje åtgärd som är ägnat att privatisera marken kommer att vara underkastad prövning enligt strandskyddsbestämmelserna. Hästhagen på fastigheten finns redan inom området och fastighetsregleringen ändrar ingenting i detta avseende.

Bolaget förvärvade fastigheterna X, Y och Z samtidigt. Utslags-givande för förvärvet var möjligheten att för hobbyverksamhet kunna ha djurhållning på fastigheterna, i likhet med föregående ägare. Effekten av att gränsen tas bort från kartan genom regleringen innebär en stor skattelättnad vad gäller stämpelskatten för bolaget. Detta är en väsentlig effekt av regleringen som inte påverkar allemansrätten.

Länsstyrelsen har till stöd för sin talan vidhållit vad som tidigare anförts i mark- och miljödomstolen samt tillagt i huvudsak följande.

Fastighetsbildningen strider mot 3 kap. 2 § FBL. X är idag obebyggd och i sin helhet allemansrättsligt tillgänglig. Att marken nyttjas som betesmark innebär inte att den i miljöbalkens mening tagits i anspråk på ett sätt som gör att den mist sin betydelse för strandskyddets syften.

Den angränsande fastigheten är bebyggd med ett stort bostadshus, vars hemfridszon mot sydväst begränsas av nuvarande fastighetsgräns mot X. Efter föreslagen fastighetsreglering kommer nuvarande X att istället ingå i den bebyggda bostadsfastigheten och det finns risk för att åtminstone delar av det markområde som idag är allemansrättsligt tillgängligt riskerar att successivt tas i anspråk och privatiseras som tomt. Det är sannolikt att delar av det markområde som idag är allemansrättsligt tillgängligt för allmänheten kommer att uppfattas som en del av bostadshusets hemfridszon. Fastighetsregleringen som sådan innebär att strandskyddets syften att trygga den allemansrättsliga tillgängligheten motverkas,

särskilt genom den avhållande effekt som närheten till huvudbyggnaden och hemfridszonen inom Y får på det tillförda markområdet.

Det finns idag inget dispensbeslut enligt miljöbalken som avgränsar tomtplatsen runt huvudbyggnaden. I förrättningskartan till Lantmäterimyndighetens beslut finns inte heller någon illustrationsvis redovisning av hemfridszon eller ägoslagsindelning som ger vägledning för bedömning av hemfridszonens omfattning och stöd för kommunens tillsyn enligt miljöbalken.

Att överföra strandnära allemansrättsligt tillgänglig mark till en bostadsfastighet med hästhållning kan anses olämpligt med hänsyn till friluftslivets intressen och bedöms motverka strandskyddet. Hästagar kan beroende på placering och utformning avhålla eller hindra allmänheten från att beträda områden och begränsa den allemansrättsliga tillgängligheten (se Miljööverdomstolens dom i mål nr M 8024-05 och M 1882-07). Det saknas, enligt uppgift från Sigtuna kommun, dispens för de hästagar som nyligen anlagts genom röjning och uppsättande av trästaket.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Vad Nakatomi har anfört i Mark- och miljööverdomstolen ger inte domstolen anledning att göra någon annan bedömning än den som mark- och miljödomstolen har gjort. Mark- och miljödomstolens dom ska därmed stå fast. Vid denna utgång ska Nakatomi själv bära sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg, Fredrik Ludwigs och Gösta Ihrfelt, referent, samt tekniska rådet Karina Liljeroos.

Föredragande har varit Louise Bengtsson.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2015-10-29
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr F 590-15

KLAGANDE

Länsstyrelsen i Stockholms län

MOTPART

Nakatomi AB

Ombud: M M

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut den 30 december 2014 i ärende nr AB121278, se bilaga 1

SAKEN

Fastighetsreglering berörande Sigtuna X och Y

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver Lantmäteriets samtliga beslut utom beslutet om fördelning av förrättningskostnaderna och ställer in förrättningen.

Nakatomi AB ska själv bära sina rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen.

Dok.Id 415292

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00 -

BAKGRUND

Den 30 december 2014 avslutade Lantmäteriet (LM) en förrättning där det i ett fastighetsbildningsbeslut avgjordes att hela innehållet i fastigheten Y genom fastighetsreglering skulle överföras till X i Sigtuna kommun. Länsstyrelsen i Stockholms län har överklagat fastighetsbildningsbeslutet.

YRKANDEN M.M.

Länsstyrelsen har yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva fastighetsbildningsbeslutet med hänvisning till att det strider mot 3 kap. 2 § fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL.

Ägaren av Y och X, **Nakatomi AB**, har bestridit bifall till överklagan-det samt yrkat ersättning för rättegångskostnader med 46 250 kr inklusive mervärdesskatt.

UTVECKLING AV TALAN

Länsstyrelsen har till stöd för sin talan framfört bl.a. följande.

Länsstyrelsen har vid samråd enligt 4 kap. 25 § första stycket FBL den 29 augusti 2012 avstyrkt föreslagen fastighetsreglering. Länsstyrelsen har bedömt att regleringen skulle motverka syftet med strandskyddet då nuvarande hemfridszon riskerar att utökas med område som idag är allemansrättsligt tillgängligt. För området gäller strandskydd, på land utökat till 300 meter, i vattnet 100 meter. Både X och Y omfattas i sin helhet av strandskyddsbestämmelserna i 7 kap. miljöbalken, MB. Fastigheten X är ca 5 800 kvm stor. Den är obebyggd och allemansrättsligt tillgänglig. Bostadsfastigheten Y är på ca 28 600 kvm, och bebyggd med ett större bostadshus och flera komplementbyggnader. Den beskrivs som en bostadsfastighet lämplig för viss djurhållning. Stora delar av fastigheten, främst i norra och östra delarna, ingår inte i hemfridszon kring det befintliga bostadshuset, även om byggnaden är stor och herrgårdsliknande. Någon ägoslag-sindelning finns inte redovisad i handlingarna.

Fastigheterna ingår också i området Mälaren med öar och stränder som är av riksintresse och omfattas av de särskilda hushållningsbestämmelserna i 4 kap. 1 och 2 §§ i MB. Enligt bestämmelserna får exploateringsföretag endast komma till stånd om det kan ske på ett sätt som inte påtagligt skadar de samlade natur- och kulturvärdena, samt turismens och friluftslivets intressen, främst då det rörliga friluftslivets. I kommunens översiktsplan som antogs den 15 maj 2014 är rekommenderad markanvändning redovisad som "Grönstruktur", där helhetsbedömning ska ske utifrån värdefull natur, kultur och friluftsliv.

Fastighetsbildning får, enligt 3 kap. 2 § andra stycket FBL, inte ske så att syftet med strandskyddsbestämmelserna motverkas. På 1990-talet infördes möjlighet att i vissa fall till en bostadsfastighet på landsbygden lägga mark för mindre djurhållning, odling etc. Detta gäller dock inte om fastighetsbildningen strider mot allmänna intressen. I detta fall omfattas området av strandskydd. Det ingår också i område av riksintresse enligt 4 kap. MB, med anledning av de samlade natur- och kulturvärdena och särskilt det rörliga friluftslivets intressen.

Enligt förarbeten till FBL bör vägledande princip vid bildande av bostadsfastighet inom strandskydd vara att till bostadstomt inte ska läggas mark utöver vad som kan betecknas vara av väsentligen bostadstomts karaktär. När en intressekonflikt uppstår mellan den enskildes önskemål om en vidsträckt tomtplats som i stora delar avses bli endast extensivt utnyttjad av ägaren och det rörliga friluftslivets behov av fri tillgång till mark och strandområden, leder reglerna i FBL i allmänhet till att den enskildes intresse får vika. Vidare sägs att fastighetsbildning för bostadsändamål inom strandskyddsområde enligt praxis sker så att överensstämmelse eftersträvas mellan den fastighet som nybildas och det område som får tas i anspråk som tomt enligt 7 kap. miljöbalken, och att denna praxis bör behållas. Länsstyrelsen ser inte anledning att frånga denna tillämpning vid fastighetsreglering.

Syftet med strandskyddet är att säkra allmänhetens och det rörliga friluftslivets tillgång till strandområden, samt att bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet. Av förarbetena till miljöbalken framgår att strandskyddets syften är långsiktiga, och att

områden som för tillfället verkar vara av begränsat intresse kan bli betydelsefulla i framtiden (prop. 1997/98:45 del 2 s. 89). Det är viktigt att strandskyddets syften inte motverkas genom ett stegvis ianspråktagande av strandområden. Redan den risk för en förändring av markens karaktär som följer när marken får ingå i en bostadsfastighet kan anses innebära att syftet med strandskyddsbestämmelserna motverkas (NJA 1971 s 421).

Fastighetsregleringen innebär att den bebyggda bostadsfastigheten Y kommer att utökas med den obebyggda och allemansrättsligt tillgängliga fastigheten X. Delar av den tillförda marken ligger i nära anslutning till hemfrids-zonen kring huvudbyggnaden, som i vart fall inkluderar gårdsplanen och närliggande komplementbyggnader. Komplementbyggnaderna ligger mycket nära eller möjligen över nuvarande fastighetsgräns till X.

Länsstyrelsen konstaterar att den mark som läggs till bostadsfastigheten inte är ianspråktagen som tomt, utan är allemansrättsligt tillgänglig. Även om den inte idag skulle nyttjas av allmänheten så har den friluftsvärden också i ett långsiktigt perspektiv. Området kan inte heller anses sakna värden för djur- och växtlivet. Om fastighetsregleringen genomförs innebär det på grund av närheten till befintliga byggnaders hemfridszon en stor risk att åtminstone delar av idag allemansrättsligt tillgänglig strandskyddad mark successivt kommer att privatiseras, och natur- och friluftslivsvärden skadas.

Länsstyrelsen anser, mot bakgrund av det ovan anförda, att den aktuella fastighetsregleringen strider mot 3 kap. 2 § FBL och att det överklagade beslutet ska undanröjas.

Nakatomi AB har till stöd för sitt bestridande anfört bl.a. följande.

Den tidigare fastighetsägaren har nyttjat fastigheten X för djurhållning, hästar och tidvis även lamadjur. Fastigheten X har varit och är stängslad vilket är erforderligt för djurhållningen. Någon förändring av markanvändningen kommer

inte att ske genom regleringen. Inte heller kommer hemfridszonen att utvidgas eller på annat sätt förändras gentemot tidigare. Den allemansrätt som finns på fastigheten förändras således inte på grund av regleringen.

Länsstyrelsen har som en grund för sitt överklagande åberopat rättsfallet NJA 1971 s. 421. Det rättsfallet skiljer sig i väsentliga avseenden från nu ifrågavarande ärende. Länsstyrelsens åberopade rättsfall avser avstyckningar och försäljningar från en jordbruksfastighet. På de avstyckade områdena avsågs att uppföras bostadshus för fritidsboende. Således en nyexploatering och förändrad markanvändning inom strandskyddat område. I ifrågavarande ärende är det samma ägare till båda fastigheterna som ska regleras samman. Någon förändring av ändamålet föreligger inte. Det byggförbud som råder påverkas inte av regleringen. Den obebyggda fastigheten X kommer således att förbli obebyggd.

Länsstyrelsen drar den felaktiga slutsatsen att om fastighetsregleringen genomförs kommer det att innebära att åtminstone delar av idag allemansrättsligt tillgänglig strandskyddad mark successivt kommer att privatiseras, och natur- och friluftsvärden skadas. LM har gjort den korrekta beskrivningen av fastigheterna och dragit den korrekta slutsatsen avseende fastighetsregleringens lämplighet, dvs. att förutsättningarna för bevarandet av hävdad ängs- och kulturmark förbättras genom marköverföringen och att gränsen mellan fastigheterna X och Y försvinner, inte motverkar strandskyddets syften, inte innebär privatisering av allemansrättsligt tillgänglig mark och inte leder till att ägaren får vidta åtgärder som hindrar det allemansrättsliga tillträdet till marken.

Länsstyrelsen har anfört följande till bemötande av vad Nakatomi AB anfört. X är idag obebyggd och saknar hemfridszon. Den är per definition allemansrättsligt tillgänglig. Att marken nyttjas som hagmark innebär inte att marken tagits i anspråk på ett sätt som gör att den mist sin betydelse för strandskyddets syften, och utgör inte heller ett särskilt skäl för dispens från strandskyddet enligt 7 kap. 18 c § MB. Länsstyrelsen vill understryka att marken trots redovisat häststängsel i juridisk mening ändå är allemansrättsligt tillgänglig. Betydelsen av

detta är viktigare i ett långsiktigt perspektiv än dagens situation och markägarens önskan att reglera samman fastigheterna. Länsstyrelsen bortser därför från ifall området nu är omgärdat av ett stängsel som idag kan avhålla allmänheten från att beträda området.

Fastigheten Y är till ytan så stor att hela fastigheten inte kan anses utgöra hemfridszon för befintligt bostadshus. Genom att bostadshuset med komplementbyggnader ligger så nära den västra fastighetsgränsen kommer fastighetsregleringen ändå att väsentligt öka risken för en privatisering och avhållande effekt på friluftslivets tillgänglighet till marken inom X.

Närheten till ett väl frekventerat friluftsområde/naturreservat nära Mälaren, riksintresset Mälaren med strandområden och att det råder utökat strandskydd på denna relativt blygsamt exploaterade del av Mälarstranden motiverar en restriktiv hållning mot åtgärder som motverkar den allemansrättsliga tillgängligheten.

Sammanfattningsvis anser länsstyrelsen att om fastighetsregleringen genomförs innebär det på grund av närheten till befintliga byggnaders hemfridszon en stor risk att åtminstone delar av idag allemansrättsligt tillgänglig strandskyddad mark successivt kommer att privatiseras samt att natur- och friluftslivsvärden skadas.

DOMSKÄL

Målets handläggning

Mark- och miljödomstolen avgör målet utan att hålla sammanträde med stöd av 16 kap. 8 § första stycket fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL. Domstolen har genom beslut den 9 juni 2015 avslagit Nakatomi AB:s yrkande om syn.

Några utgångspunkter för domstolens bedömning

Mark- och miljödomstolen konstaterar att X i sin helhet är belägen inom strandskyddat område och är obebyggd. Domstolens uppfattning är att en hemfrids-

zon kring en bostad inte kan sträcka sig längre än till gränsen runt det fastighets- skifte, på vilken bostaden är belägen. Något legalt ianspråktagande för boende kan därför inte påstås ha skett inom X. Någon giltig strandskyddsdispens som möjliggör ett kommande sådant ianspråktagande har inte heller visats i målet. X är alltså i princip i sin helhet allemansrättsligt tillgänglig.

Ramen för domstolens prövning

Mark- och miljödomstolen ska i målet bedöma om LM:s bedömning att marköver- föringen är förenlig med de allmänna villkoren i 3 kap. 1 och 2 §§ FBL är riktig, och då särskilt om aktuell fastighetsreglering är lämplig med hänsyn till strandskyddet.

Lämpligheten av fastighetsregleringen inom strandskyddsområde

Enligt 3 kap. 1 § första stycket FBL ska fastighetsbildning ske så att varje fastighet som nybildas eller ombildas blir med hänsyn till belägenhet, omfång och övriga förutsättningar varaktigt lämpad för sitt ändamål. Det ska särskilt beaktas bl.a. att fastigheten får en lämplig utformning. Enligt 2 § andra stycket samma kapitel ska fastighetsbildning ske så att syftet med strandskyddet inte motverkas. Av 7 kap. 13 § miljöbalken framgår att strandskyddet syftar till att långsiktigt trygga förutsätt- ningarna för allemansrättslig tillgång till strandområden och att bevara goda livs- villkor för djur- och växtlivet på land och i vatten. Av förarbetena till FBL (prop. 1969:128 s.1156 f) framgår bl.a. följande. Det bör inte till en bostadsfastighet läggas mer mark än som väsentligen har karaktär av en bostadstomt. I princip ska en bostadsfastighet inte omfatta sådan mark som endast kan komma till extensiv användning för ändamålet, utan endast sådan mark som kan komma att utnyttjas stadigvarande. När en intressekonflikt uppstår mellan å ena sidan den enskildes önskemål om en vidsträckt tomtplats och å andra sidan det rörliga friluftslivets behov av fri tillgång till mark- och strandområden, leder reglerna i FBL i allmänhet till att den enskildes intresse får vika.

En möjlighet att på landsbygden i vissa fall bilda ”överstora” bostadsfastigheter med kombinerade ändamål infördes genom en lagändring i 3 kap. 1 § FBL i början av

1990-talet till stöd för landsbygdens utveckling. Avsikten med paragrafen med dess nya lydelse var att det på landsbygden ska vara möjligt att bilda bostadsfastigheter som rymmer mark för viss näringsverksamhet samt för hobbyverksamhet i form av t.ex. mindre djurhållning eller odling. Det anges i förarbetena att en sådan fastighetsbildning bör kunna tillåtas, om den inte strider mot något starkare motstående intresse (se prop. 1989/90:151 s. 18 och 21 ff).

I det aktuella fallet råder bl.a. strandskydd, vilket är ett starkt sådant motstående intresse, med särskilt lagstöd, som gör att stor restriktivitet ska iakttas. Det framgår vidare av nämnda förarbeten att avsikten var att bibehålla tidigare praxis om överensstämmelse mellan tomtplatsavgränsning och bostadsfastighet och att det endast i undantagsfall borde accepteras större bostadsfastighet inom strandskyddat område; t.ex. i det fallet att fastighetsbildningen främjar vården av intressanta natur- och kulturmiljöer. Det poängterades dock att stor försiktighet skulle iakttas vid tillämpningen, så att inte de allemansrättsliga intressena träds förnär (se a.prop.). Mark- och miljödomstolen konstaterar att det inte har framkommit att förutsättningarna för att se aktuell reglering som ett sådant undantagsfall är uppfyllda.

Skyddet av stränderna ska ses i ett långsiktigt perspektiv. Områden som för tillfället verkar vara av begränsat intresse kan bli betydelsefulla i framtiden (prop. 2008/09:119 s. 36 se även prop. 1997/98:45 del 2 s. 89). Som skäl för att en plats inte är av vikt för strandskyddets syften åberopas ofta att platsen i fråga ligger i ett område som sällan eller aldrig besöks av någon allmänhet eller att området på något sätt är otillgängligt genom t.ex. naturförhållandena på platsen. Dyliga omständigheter innebär dock inte i sig särskilda skäl för strandskyddsdispens (prop. 1997/98:45 del 2 s. 89). Enligt domstolens uppfattning är omständigheter av detta slag inte heller något som påverkar bedömningen i nu aktuellt fall, t.ex. befintliga hästagar eller ett för närvarande gällande byggförbud pga. totalförsvarets skjutbana i närheten. Vidare följer det av praxis att strandskyddets syfte att långsiktigt trygga allmänhetens tillgång till strandområden är så långtgående att redan den risk som föreligger av att mark inom strandskyddsområde får ingå i en bostadsfastighet kan

anses innebära att syftet med strandskyddsbestämmelserna motverkas (jfr Högsta domstolens avgörande NJA 1971 s. 421).

Fastighetsregleringen skulle innebära att mark inom strandskyddat område, vilken inte utan dispens får bebyggas eller tillföras anläggningar eller anordningar (X) sammanfördes med en bostadsfastighet (Y). Detta skulle inte göra den därmed ombildade X varaktigt lämpad för bostadsändamål och strider därför mot 3 kap. 1 § FBL. Fastighetsregleringen kan inte heller anses utgöra en successiv förbättring av fastighetsindelningen, varför inte heller undantagsregeln i 3 kap. 9 § FBL ger stöd för genomförandet av yrkad reglering.

Vidare motverkas syftet med strandskyddsbestämmelserna, eftersom strandskyddad allemansrättsligt tillgänglig mark sammanförs med en bostadsfastighet. Regleringen strider därför även mot regeln i 3 kap. 2 § andra stycket FBL.

Sammantaget innebär det anförda att domstolen delar länsstyrelsens bedömning att den överklagade fastighetsbildningen är otillåten, då den strider dels mot 3 kap. 1 § FBL utan att undantagsregeln i 3 kap. 9 § FBL är tillämplig, dels mot 3 kap. 2 § FBL. LM:s samtliga beslut utom beslutet om fördelning av förrättningskostnaderna ska därför upphävas och förrättningen ställas in. Vad Nakatomi AB har anfört, i egenskap av nuvarande fastighetsägare, bl.a. om att avsikten inte är att förändra bebyggelsen på fastigheten, förändrar inte denna bedömning.

Vid denna utgång ska Nakatomi AB själv bära sina rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen (se 16 kap. 14 § FBL).

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande kan ske senast den 19 november 2015. Prövningstillstånd krävs.

Erika Ekman

Björn Rossipal

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Erika Ekman och tekniska rådet Björn Rossipal.